

фуражка е забравилъ всичко друго, той сега се прицелва въ нумера надъ фигурката съ бастунчето и цилиндра. Или ония двама каскетлии, съ мръснитѣ отъ смазка ржце, дето се мърятъ въ тигъра — дали пъкъ тѣ не си мислятъ, че сж сжщински индийски ловци.

Задъ кржглата ограда става нѣщо значително. Народътъ е на прѣсти, съ удължена шия. Носятъ се оттамъ блѣсканици и трѣсъци, диви победни викове и лудъ смѣхъ. Тиганътъ е това, дяволскиятъ тиганъ за автомобилни надбѣгвания, педя мѣсто съ две дузини автомобилчета, които повече напомнятъ на бомби. Всичко се върти, брониранитѣ бомби се блѣската съ грохотъ една о друга, въ всѣка седи по единъ човѣкъ, само въ една седятъ двама. Две тънки, високи деца. Съвсемъ, обаче, не сж братче и сестриче, а сж влюбена двойка. При всѣка нова суматоха момичето пици и се гуши въ гърдитѣ му, прегръща го презъ раменетѣ и трепери отъ страхъ. Той е гордъ и възбуденъ, ужъ вѣрва въ нейния страхъ, а наново съ сигурна ржка отправя бомбата на своето щастие къмъ друга суматоха, къмъ новия врагъ — сухата жена съ очилата и голѣмата чанта.

Срѣдището на събора, сборниятъ пунктъ на елита е бирария Роялъ. Стара барака съ чергарски покривъ, пълна съ столове и маси. Келнеритѣ сж подбрани отъ пристанището и площадитѣ. Оркестрътъ се състои отъ дудукъ, зурла и тжпанъ и знае всички модерни шлагери наизустъ, отъ „Крепи се, буцо, крепи се“ до „София, бабамъ, София“. Иззадъ подиума се отваря процеъ въ платнището и тя, Фани, любимката на народа, се явява предъ критичния му погледъ. Какво отъ това, че е ци-